

afgiften og i stedet indføre en ny og bedre miljøpolitik gennem det, vi kalder en fælles international indsats. Forslaget er bedre kendt under navnet joint implementation.

Vi håber meget på, at dette Folketing tager vel imod det. Vi kan ikke andet end få det indtryk, at det nu er gået op for alle, at det er vejen frem. I hvert fald oplever vi igen og igen, når vi er sammen med miljøfolk rundt omkring i verden, at man er meget begejstret for tanken, og at det er på den måde, vi skal gå ind og forstærke indsatsen på hele miljøområdet.

I Venstre ønsker vi altså, at vi får en ægte miljøprofil, og det kan kun ske ved at inddrage befolkningen langt mere i miljøspørgsmål, end det er tilfældet i dag. Derfor skal vi huske de vigtige punkter som decentralisering, afbureaukratisering og regelforenklning samt selvfølgelig det, som vi lægger op til senere i dag, nemlig et styrket internationalt samarbejde.

I dag er Danmark ikke et foregangsland på miljøområdet, i hvert fald ikke med hensyn til det, som jeg lige har talt om. Økonomisk, javel, men ikke det, som jeg nævnte til sidst. Men vi kan blive det, hvis miljøpolitikken bliver gjort mere folkelig. Det vil vi gerne fortsat arbejde stærkt med.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Vi kom med store forhåbninger til New York, vi havde mindre forventninger, og vi fik kun små resultater. Men lidt har også ret, og det har det, når vi arbejder sammen internationalt. Da kommer resultaterne ikke kørende i samme tempo som i det danske parlament. Vi skal være tilfredse med, at Rio ikke blev rullet tilbage. Skønt resultaterne har vist, at der er miljømæssig tilbagegang, og skønt fremgangen har været beskeden, blev der dog ikke tale om tilbagegang.

Vi kan derudover med stor tilfredshed notere, at Danmark og ikke mindst EU gjorde en stor indsats. Vi kan være stolte af at tilhøre Den Europæiske Union, der i den grad satte dagsordenen og var en af de drivende kræfter. Det skal vi huske at bruge tid på at fortælle den befolkning, som undertiden er lidt skeptisk over for, om det nytter noget at være med i EU. Her er et af de klare eksempler på, at det var det rigtige sted at lægge vores indflydelse.

Jeg synes også, vi skylder at rose de ministre, der havde brugt tid på at komme med derover, og embedsmændene og også de NGO'ere, som ulejligede sig derover og mange gange kom

med nogle konstruktive bidrag i forhandlingerne. Det viser endnu en gang, at tankegangen om at engagere alle er meget væsentlig i miljødebatten.

Beskedenheden forbyder mig at karakterisere parlamentarikerens indsats derovre, og jeg vil i stedet for gå i gang med, hvad der så kom ud af det.

Der var nogle skuffende resultater på klimaområdet. Når man havde læst Al Gores bog som en passende opvarmning til konferencen og hans kritik af den tidligere amerikanske administrations indsats i Rio, tænkte man, at med et nyt præsidentpar måtte der virkelig ske noget. Ordene var flotte, ingen tvivl om det, men handlingerne lod vente på sig. Når vi nu efterfølgende har set, hvad den amerikanske præsident, Bill Clinton, har spillet ud med i klimaforhandlingerne, må man sige, at det ikke er en dyb imponerethed, der har præget reaktionerne fra de europæiske lande. Jeg synes, reaktionerne med rette har været kritiske over for udspillet.

Klimaområdet blev ikke bragt meget videre. Det ligger så til Kyoto, og det kommer vi tilbage til senere i en selvstændig debat.

På biodiversitetsområdet har der været fremskridt, men vi må sige, at hvis vi griber i egen barm, har vi stadig væk problemer, som vi burde løse. Vi har egentlig indgået en aftale om, at olieforureningen gennem en række indsatser skulle stoppes i de danske farvande. Der er ikke sket meget. Vi hører stadig til de sorte områder.

Der er dyrebeskyttelse, der ikke fungerer helt, som det skal, og hvor vi selv halter lidt. Det er vi bekymrede over. Vi har hele problemet med at beskytte de vilde dyr, men også problemet med de gamle danske husdyrracer, som vi heller ikke beskytter tilstrækkeligt. Vi skal altså også gribe i egen barm, vi skal ikke bare være efter de andre.

På skovkonventionsområdet kom der nogle fremskridt. Det Konservative Folkeparti mener, at vi skal bringe joint implementation ind som et vigtigt redskab. Vi skal sørge for at bruge det, for på den måde kan vi stabilisere situationen ved at tilføre de ressourcer til skovarbejdet, som mangler i dag.

Ilandene kan bruge pengene i lande, som er med i klimakonventionen, til at bekæmpe ørken med træplantning. Det vil give et bedre lokalt klima, det vil give bedre velfærd, og det vil være med til den fattigdomsbekæmpelse, som er meget vigtig, for at vi kan nå nogle store